

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

Quod alij dignitate, alii humilitate laudari appetunt, alii deo quoq[ue] se
audent comparare. ca. 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

De charitate Liber VII; 460.

tra eum a quo trahitur? quasi diceret, Ista instrumenta non vendicant sibi laudem operis, quæ propria officia est, & vos de bono illo, quod non tam a vobis quam per vos gestum est, totam gloriam vobis usurpatis! Cū omne bonum de sursum sit, & omne donum perfectum a patre luminum descendat in hominibus, ut quod ille iubeat, ipsi possint perficere.

Quod alij dignitate, alij humilitate laudari appetunt, alij deo quoque se audent comparare. Cap. V.

Alijs sane per ambitionem magni apparere volūt. & sicut saluator ait, Amant primos recubitus in cœnis, & primas cathedras in synagogis, & salutationes in foro, & vocari ab hominibus rabbi. Qui si id dignitas ipsa in q̄ est exigit, sed qd ex eovoluptatem capere, arrogantiæ vitium sit. Itaque non erit nefas ei q̄ nūlūs est præsidere, primam tenere cathedram, sed hoc affectare in manis gloriæ gratia, nefas erit. Quin imo si etiam in infimo loco sedendo ab alijs commendari concupieris, humilitatis bonum humanæ laudis desiderio corrumpes, & de virtute facies vitium. Et quoniā (vt diximus) mens animusque superborum nequit quiescere, semperque se magis ac magis erigens eo quosdam prouexit recordat, vt se deo comparare ausi sint, deumq̄ contemptui habere. Nabuchodonosor rex, cuius insania paulo ante retulimus, hoc tamen prætermisso qd nunc dicemus, auream statuam erexerat, se in ea veluti deū adorari iubens. Et quoniā se supra hominem extulit, regno depositus cum bestijs vixit. Ad principem Tyri in Ezechiele dicitur, Hæc dicit dominus deus, eo quod eleuatum est cor tuum, & dixisti deus ego sum, & in cathedra dei sedi in corde maris, cum sis homo & nō deus. Hinc deum post commemoratas tantæ elationis causas inferit, quod tradendus alienigenis esset, spoliandus atque interficiendus. Illorum quoque superbia deo se conferentium fuit, qui primum ab ori-

Matt. 23.

Nabuc
donosor.
Danie. 3.

f 2

Gen. 14 **ente venientes posuerat sibi sedē in terra Sānaar. Tur-**
Turris Ba- **rim enim ædificarunt, cuius altitudinem ad cælum**
bel **vsque educere decreuerant. Tam igitur stulta est super-**

Senache- **bia, vt etiam nulli mortalium possilita præsumat. In-**
rib **ter ædifieandū linguis confusi sunt, deinde per orbem**
i. Teg. 19. **dispersi, ita vt neque intelligere alter alterum, neq; si-**

Balthasar. **mul consistere quiuerint. Senacherib Assyriorum Rex,**
Dan. 5. **vt ante est dictum, Deum Israel blasphemare ausus, v-**

Antiochus **na nocte cæsis ab angelo exercitibus, fugere coactus**
2. Mach. 9 **est a mœnibus Hierosolymæ vrbis quam obsederat, &**

Actu. 12 **cum Niniuen peruenisset, a filijs fuit interemptus. Bal-**
Herodes **thasar Chaldæorum rex, quia vasis sacris, quæ de Hie-**

C. Cæsar. **rosolymis translata fuerant bibit in conuiuio, & ido-**

læ vana colens laudes dixit dijs, ante manu supra parie-
tem scribente territus, deinde ipsius interpretatione scri-
pturæ, postremo nocte in sequente interfactus est. Antil-
ochus Epiphanes & ipse in deum blasphemus, iraque tu-
mens minabatur urbem Hierosolymam supra Iudæorū
corpora diruiturum se, & quæ habitantium erat lo-
cus, facturum vt sit cæsorum sepultura: mox viscerum
dolore correptus, ac toto tabefacto corpore sero pœni-
tens, & quum esse ait, vt homo mortalis deo immortali-
sit subiectus: talia fatus vita decessit. de dolore tradu-
ctus ad acriores gehennæ dolores, inferorumque sup-
plicia, Documento est quod omnino nihil sit regum ter-
ræ potestas, si eccelestis regis potentia comparetur, Nō
absimili fine consumptus est Herodes Agrippa. Sedens
enim pro tribunal dum concionaretur, magno plausu
exceptus dicentium, non humana verba, sed diuina de-
ore eis fluere: non egit gratias deo, sed laudē illam to-
ram sibi vendicauit, quod deo conferendus videretur,
ob hoc ab angelo percussus vermisbus scaturire cœpit,
ac tam infelici exitu is qui sibi felicissimus videbatur,
vitam obiit, adhuc deterius ab immortali verme in in-
fernō carpendus quam a quibus consumptus est. Caius
Cæsar (vt Iosephus refert) cultum sibi tanquam deo ex-
hiberi iussit, statuam in Capitolio posuit, se Ioui paré-
dicitans: deinde in senatu interceptus deus esse desijt,

ita ut ne hominis quidem in eo facies aliqua supereret
toto tandem in cineres conuerso . Talibus imprecatur
Ecclesiasticus, dicens : Contere domine caput principū
& inimicorum dicentium, non est alius p̄ter nos. Gran
dis arrogantia stultaque pr̄sumptio, putare se singu-
larem, & ab iis qui prudenter iudicant, nō ita magni ha-
beri. Vnde pr̄ceptum est, Non te extollas in cogitatio
ne animæ tuæ velut taurus, ne forte elidatur yrus tua
per stultitiam. Et alibi: Odibilis (inquit) coram deo ē &
hominibus superbia. Et rursum: Quid superbis terra &
ciniſ? Quid est enim de quo gloriari possit aliquis , nisi
de sola animi virtute? qui autem glorietur, in domino
glorietur.

Eccl. 63.

Eccl. 6.

Eccl. 10

Ibidem,

Quod sancti quandoque lapsi
sint per superbiam.

Caput VI.

Nihil aliud habemus, quod non sit cum brutis cō-
mune pr̄ter ipsam animi rationem atque sapi-
entiam. Difficile ē tamen nequando in ipsam la-
bamur mentis elationem , neue aliqua laudis
cupiditate interdum perstringamur quandoquidē san-
ctissimis quoque viris hoc contigisse, scripturarum mo-
numenta nobis testantur. Peccavi (inquit David) valde 2. Reg. 23.
in hoc facto, cum numerare iussisset Israelem & Iudam David
censaque fuissent de Israele octingēta milia virorū for-
tium, de Iuda quingenta milia. Cumque se peccasse fa-
teretur, subiunxit: Sed precor domine, vt transferas ini-
quitatem serui tui, quia stulte egī inimis. Quamuis autē
eum pœniteret, de tribus tamen pœnē generibus datur
vnius optio, hoc est, vel septennis famis, vel timestris
fugæ persequentibus inimicis, vel triduanæ pestilē-
tiae. Qua electa septingenta milia virorum, qui eius di-
tionis erant, morte consumpta sunt . Lugenti & in
humilitate supplicanti venia tandem data, cessauitq; in-
ternitio ac vastitas plebis. Hic ille gratias agens dixit
Audiuit dñs & misertus est mei, dñs factus est adiutor Psalm. 22.

§ 3